

तस्थुस् पु० व० व० स्या-बा० कुसि द्वित्वञ्च । मानवे निघण्टुः ।

तात्त्वण्य पुं स्त्री तच्छोऽपत्यं कारित्वात् यत् । तच्छोऽपत्ये ।

पक्षे “तच्छोऽण्य उपसंख्यानम्” पा० अण् प्रपूर्वत्वादनो-
ऽज्ञोपः । ताच्छा तत्रार्थे पुं स्त्री० ।

ताच्छीलिक पु० तच्छीलार्थे विहितः ठञ् । तच्छीलार्थ-
विहिते प्रत्यये । “ताच्छीलिकेषु वा सखूपविधर्नास्ति” पा०

“ताच्छीलिकेषोऽण्य कृतानि भवन्ति” व्या० प० । [स्त्रभावे ।

ताच्छील्य न० तत् शीलमस्य तस्य भावः घञ् । नियततत्-

ताज(जि)क न० नीलकण्ठादिप्रणीते वर्षलग्नज्ञानादिनिहृ-
पके ज्योतिषग्रन्थभेदे । “न स्याच्छुभं कश्चन ताज(जि)-
कशास्त्रगीतम्” नील० ता० । [श्रीघ्ने निघण्टुः ।

ताजत् त्रि० तन्ज-सङ्कोचे वा० अदि वृद्धिनलोपौ ।

ताट(ड)ङ्क पु० ताड्यते ताडः प्रथो० वा डस्य टः तथाभूतो-

ऽङ्कः चिङ्गं यस्य शक० । कर्णभूषणभेदे द्विरूपको० ।

ताटस्थ न० तटस्थस्य भावः घञ् । १ औदासीन्ये २ नैक्ये च

ताड पु० चु० तड-भावे अच् । १ ताडने २ गुणने च कर्मणि

अच् । ३ शब्दे ४ सुष्टिमेयदण्णादौ मेदि० ५ पर्वते हेमच० ।

ता(ट)डका स्त्री । राक्षसोभेदे । तस्या उत्पत्तिकथा रामा०

बा० २५ अ० ।

“पूर्वमासीन् महायज्ञः सुकोत्तर्नाम धीर्यवान् । अन्नपत्यः

शुभाचारः स च तेमे महत्तपः । पितामहस्तु सुप्रीतस्तस्य

यज्ञपतेस्तदा । कन्यारत्नं ददौ राम ! ताड(ट)कां नाम

नामतः । ददौ नागसहस्रस्य बलं चास्याः पितामहः ।

न त्वेव पुत्रं यज्ञाय ददौ चासौ महायथाः ।

तान्तु बालां विवर्धनीं रूपयौवनशालिनीम् । जम्भ

पुत्राय सुन्दाय ददौ भार्यां यशस्विनीम् । कस्य

चित्तवथ कालस्य यस्मी पुत्रं व्यजायत । मारीचं नाम दु-

र्ध्रं यः शापाद्भ्रातृसोऽभवत् । सुन्दे तु निहते

राम ! अग्रस्यष्टपिसत्तमम् । ता(ट)डका सह पुत्रेण

प्रधर्षयितुमैच्छत । भक्तार्थं जातसंरक्ष्मा गर्जनी

साभ्यधावत । आपतन्ती तु तां दृष्ट्वा अग्रस्यो भगवा-

न्वपिः । राक्षसत्वं भजस्विति मारीचं व्याजहार

सः । अग्रस्यः परमाभर्षस्ता(ट)डकामपि शप्नवान् ।

पुरुषादौ महायज्ञी विज्ञता विज्ञतालना । इदं रूपं

विहावाशु दारुणं रूपमस्तु ते । सैषा शाप्रज्ञता-

ऽमर्षा ता(ट)डका क्रोधमूर्च्छिता । देशसुत्सादयत्येन

सगत्याचरितं शुभम् । एनां राघव ! दुर्भजां यक्षीं

परमदारुणाम् । गोब्राह्मणहिताथार्थं जहि इष्टपरा-

क्रमाम्” । “ताडका चलकपालकुण्डला” रघुः ।

“तां ताडकाख्यां निजधान रामः” भट्टिः । [रत्नमा० ।

ताडकाफल न० तारकैव फलमस्याः रक्ष ड । दृष्टदेलायां

ताडकारि पु० इत० । रामचन्द्रे तस्य ताडकाहननकथा ।

रामा० अयो० २६ अ० । “तामापतन्तीं वेगेन विक्रान्ता-

मशनीनिव । शरणोरसि विव्याध पपात च समार च” ।

ताडकैय पु० ताडकाया अपत्यम् ढक् । मारीचे “मारीचः

सुन्दपुत्रश्च ताडकायां व्यजायत” हरिवं ३ अ० ।

ताडकायन पु० विश्वामित्रपुत्रभेदे । “महान्दपिश्च कपिल-

स्तथर्षिस्ताडकायनः” भा० आतु० ४ अ० । विश्वामित्र

पुत्रकथने ।

ताडघ पु० तालं हन्ति हन+टक् नि० उप० स० । तालवादके

शित्यभेदे अशित्यिनि तु अण् । ताडघात इत्येव ।

ताडन न० चु० तड-भावे ल्युट् । १ आघाते । “बालने बहवो

दोषास्ताडने बहवो गुणाः” चाणक्यम् । “अवतंसोत्

पलताडनानि वा” कुमा० । २ दीक्षाङ्गे दीक्षणीय-

मन्त्रसंस्कारभेदे च । “मन्त्रवर्णान् समालिख्य ताडयेच्च-

न्दनाम्भसा । प्रत्येकं वायुना मन्त्री ताडनं तदुदाहृतम्”

शार० ति० । वायुना यंवीजेन । ३ गुणने च ।

ताडनी स्त्री ताड्यतेऽनया ताडि-करणे ल्युट् डीप् ।

अश्वादेस्ताडनसाधने कशायां (चावुक) अमरः ।

ताडपत्र न० तालस्य पत्रमिव लस्य डः । कर्णभूषणभेदे

ताडङ्गे हेमच० ।

ताडाग त्रि० तडागे भवम् अण् । तडागभवे जलादौ अप्सु

स्त्री “ताडागं वातलं स्याद् कषायं कटुपाकि च ।

हेमन्ते सारसं ताडागं वा सेवेत” सुश्रुतः ।

ताडि स्त्री चु० तड इन् । (ताडियात) १ पत्रप्रधाने वृक्षे

भरतः वडीप् तत्रार्थे स्त्री मेदि० । २ आभरणभेदे

दुर्गसिंहः । “प्रक्रीडितचपलकपिलकपिपुत्रकरतल

ताडनतरलितताडोपटैः” काद० ।

ताडुल पु० चु० तड-उल । ताडुके संक्षिप्तम् ।

ताड्यमान त्रि० चु० तड-कर्मणि शानच् । १ ताडनकर्मणि

“ओतुर्वितन्वीरिव ताड्यमाना” कुमा० । २ षट्छे पु०

त्रिका० । [ताण्डवशब्दे दृश्यम् ।

ताण्ड न० तण्डिना सुनिना कृतम् अण् । नृत्यशान्ते

ताण्डव न० तण्डिकृतं ताण्डं नृत्यशास्त्रं तत् प्रतिपादक-

तयास्यस्य व, तण्डुना (नन्दिना) प्रोक्तम् अण् इति

क्षीरस्वामी । नृत्ये अमरः “पुन्दत्यं ताण्डवं प्रोक्तं